

[Viviks.]

blive inkorporeret under de private firmaer, som Grønlands tekniske organisation laver entrepriser med. Jeg er som sagt mere optimistisk, end ministeren for Grønland er ifølge de udtalelser i dagspressen, jeg har set. Anbringer vi disse mennesker i åbentvandsbyerne, tror jeg heller ikke, at vinteropholdet vil volde de vanskeligheder, som jeg har indtryk af at ministeren mener det vil. Selvfølgelig kan de ikke alle sammen komme til at arbejde ved deres fag — det kan lærerne, murerne og tømrerne — men vi sender jo også en hel del danske arbejdsmænd til Grønland.

Lovforslaget indeholder endvidere, at man i Grønland skal have delt skole, dog således at man kan afvige fra princippet på samme måde, som vi kan hernede. Jeg vil ligesom hr. Dupont spørge, om det er rigtigt i betragtning af de, skal vi sige dårlige erfaringer, vi har med den delte skole, ligefrem at have det stående i lovforslaget. Det er altså noget, jeg mener vi indgående må se på i udvalget.

Jeg er meget glad for forslaget om oprettelse af børnehaveklasser — for nu at bruge det udtryk, vi bruger hernede — nemlig klasser for børn, der ikke har nået den skolepligtige alder. Det står imidlertid i lovforslaget, at de kan oprettes, hvor man har de fornødne lærere og lokaler. Jeg er ikke sikker på, at vi skal have den stramning. Jeg ved godt, at ministeren i sin fremsættelsestale var, skal vi sige bekymret for, at disse klasser ellers ville kunne blive oprettet i mindre velegnede lokaler og med undervisning af mindre kvalificerede folk. I betragtning af de gode erfaringer, vi har med hensyn til tilegnelsen af det danske sprog i de børnehaveklasser, der allerede er i Grønland, er mindre velegnede lokaler og måske lidt mindre velkvalificerede lærerkrafter måske dog bedre end ingenting. Det er i hvert fald et spørgsmål, jeg gerne vil have vi drøfter i udvalget, hvor socialistisk folkeparti går til arbejdet med en positiv indstilling.

Bækgaard: Forslaget til lov om skolevæsenet i Grønland er jo ret omfattende, så jeg skal lade være med at gå i enkeltheder, men kun gøre nogle få bemærkninger til de punkter, hvor lovforslaget principielt afviger fra den danske skolelov.

Angående forslaget om oprettelse af børnehaveklasser vil jeg gerne spørge, hvor stort behovet for sådanne klasser på nuværende tidspunkt kan tænkes at være. Rent umiddelbart er det for mig at se mest i byområderne, der kan være behov for sådanne klasser, og da størsteparten af Grønlands 115 skoler vel ligger uden for byområderne, er der vel ikke særlig stort behov her.

Spørgsmålet om centralisering af udstedsbørnenes undervisning tror jeg skal overvejes og drøftes meget nøje. Jeg er da helt klar over, at disse børn bør og skal have samme undervisningsmuligheder som andre, men det kan være uhyre vanskeligt for udstedsbørnene netop i den alder, hvor tilknytningen til hjemmet er meget stor, at få det fulde udbytte af undervisningen, når de anbringes på elevhjem et fremmed sted. Jeg henstiller til ministeren, at der på det punkt indhentes udtalelser især fra den jævne grønlandske befolkning på udstederne, for det er dog deres børn, vi her skal lovgive om, og de kender måske til problemer, som Den grønlandske Lærerforening og landsrådet ikke har taget med i deres betragtninger.

Så er der spørgsmålet om det grønlandske sprogs placering i skolen. Om det har jeg med interesse læst de tilsendte indlæg af hr. Poulsen og hr. Motzfeldt, som har været offentliggjort i Grønlandsposten. Jeg kan helt tilslutte mig disse betragtninger, ikke mindst fordi jeg jo selv ønsker og prøver at bibeholde det sprog, som jeg har lært som barn, og derfor kender lidt til de vanskeligheder, der opstår, når børn skal tale et andet sprog end det, de er vant til hjemmefra. Det kan medføre en usikkerhed, som først fortager sig længe efter og i mange tilfælde forfølger dem langt ud over barneårene. Ja,